

دوشنبه 6 شهریور- ذی الحجه 1438- 28 آگوست 2017

ارتحال عالم مجاهد و مرجع استکبارستیز شیعه آیت الله "محمد تقی حائری شیرازی" (1299 ش)

rlm& " " (1299)

آیت‌الله میرزا محمدتقی گلشن حائری شیرازی در حدود سال 1232 ش (1270 ق) در شیراز و در خاندانی صالح به دنیا آمد. او پس از طی دوران کودکی، به همراه پدر راهی کربلا شد و پس از اتمام مقدمات و سطوح، در درس میرزای بزرگ شیرازی در سامرا، شرکت کرد. آیت‌الله شیرازی پس از چندی در شمار فاضل‌ترین شاگردان میرزای بزرگ قرار گرفت و خود نیز به تدریس پرداخت. پس از رحلت میرزای شیرازی، جمع زیادی از شاگردان وی، جذب حوزه درسی آیت‌الله محمدتقی شیرازی گردیدند و در همین ایام بود که به میرزای دوم شهرت یافت. در این میان شاگردان فاضلی پرورش یافتند که حضرات آیات شیخ عبدالکریم حائری یزدی، شیخ آقابزرگ تهرانی، سیدجمال الدین گلپایگانی، سید شهاب‌الدین مرعشی نجفی، محمدعلی شاه آبادی و محمدجواد بلاغی نجفی از آن جمله‌اند. اواخر عمر میرزای دوم، با اشغال عراق توسط استعمارگران انگلیسی مواجه گردید. ایشان یکی از مشهورترین چهره‌های رlm& و رlm& شناخته شده در علم و تقوی و غیرت و شهادت دینی، پرچمدار و رهبر انقلاب مسلمانان علیه اشغالگران انگلیس بود. همزمان با تجاوز انگلیسی‌ها به جنوب عراق، میرزای شیرازی با فتوای معروف خود، همگان را به قیام علیه نیروهای انگلیسی دعوت کرد و انقلاب معروف به 1920 در عراق شکل گرفت. پس از مدتی، انگلیس می‌خواست فردی مسیحی را بر عراق حاکم سازد که این امر با مخالفت میرزای شیرازی دوم و علمای دیگر قرار گرفت. میرزا، به خوبی احساس می‌کرد که هدف دولت انگلیس از درخواست پذیرش نماینده دولت بریتانیا به عنوان رئیس حکومت عراق تسلط بر کشورهای اسلامی است. صدور فتوای میرزا بار دیگر لرزه بر ارکان حکومت استعمار پیر افکند و دولت انگلیس را به عقب‌نشینی از مواضع خود وادار نمود. حضور این عالم مجاهد و فقیه آگاه برای انگلیس بسیار خطرناک بود. از این رو، تصمیم گرفتند که او را به هر نحو ممکن از میان بردارند. گویند که وی با دسیسه یکی از عمال انگلیسی‌ها مسموم شد و در ششم شهریور 1299 ش برابر با سیزدهم ذی‌الحجه 1338 ق در 68 سالگی به لقاءالله پیوست. بیکر این عالم ربانی پس از تشییع با شکوه در صحن مطهر امام حسین(ع) به خاک سپرده شد.

" " (1311)

حسن مستوفی فرزند میرزا یوسف در حدود سال 1250 ش (1291 ق) در تهران به دنیا آمد. پدرش صدر اعظم ناصرالدین شاه قاجار بود و چون درگذشت، به فرمان شاه، تمام مشاغل و امتیازات او به حسن دوازده ساله داده شد و مستوفی الممالک لقب گرفت. کارهای وی را در این دوران، نایبی انجام می‌داد که از طرف شاه تعیین گردیده بود. مستوفی در 30 سالگی راهی اروپا شد و پس از چند سال به دعوت اتابک اعظم، نخست وزیر محمد علی شاه به ایران بازگشت و در کارهای دولت ترقی کرد. وی یکی از چهره‌های جالب و مهم عصر مشروطیت است که شش بار به نخست وزیری رسید و یازده کابینه تشکیل داد. پنج مرتبه وزیر جنگ، چهار نوبت وزیر کشور، یک دفعه وزیر امور خارجه و یک بار وزیر مشاور شد. وی همچنین در ادوار اول، سوم، چهارم و پنجم نماینده مجلس شورای ملی بود، ولی به علت احراز مشاغل اجرایی، کمتر در مجلس کار کرد. اشغال ایران توسط متفقین در طی جنگ جهانی اول، خلع محمدعلی شاه قاجار و تخلیه نیروهای متفق پس از جنگ و... از جمله مهم‌ترین حوادث دوران زمامداری مستوفی الممالک می‌باشند. وی مردی به تمام معنی اعیان و اشرافی بود و علی‌رغم داشتن فرزند زیاد از همسران متعدد، هیچ کدام از فرزندانش رشد سیاسی و علمی پیدا نکردند. میرزا حسن خان مستوفی‌الممالک سرانجام در ششم شهریور 1311 ش برابر با 25 ربیع الثانی 1351 ق به دلیل سکت قلبی در 61 سالگی جان سپرد.

(1407)

در ششم ذیحجه رlm& ی سال 1407 ق برابر با یازدهم مرداد ماه سال 1366 ش، صدها زائر ایرانی و تعدادی از زائران دیگر کشورها در شهر مکه رlm& ی منوره، در حال انجام فریضه رlm& ی الهی برائت از مشرکین به دست ماموران دولت عربستان به شهادت رسیدند. زائران خانه رlm& ی خدا، این مراسم را همه ساله با الهام از تعالیم اسلام و قرآن برگزار می‌کنند و در آن، ضمن دعوت مسلمانان به اتحاد، بیزاری خود را از دشمنان اسلام به ویژه آمریکا و رژیم صهیونیستی اعلام می‌کنند. برگزاری مراسم برائت از مشرکین در جریان اجتماع بزرگ و پرشکوه حج، تاثیر آن را دو چندان می‌کند. با توجه به این موضوع رهبر کبیر انقلاب اسلامی و حضرت آیت الله خامنه‌ای بر انجام هر چه باشکوه تر مراسم برائت، تاکید داشته و دارند. بر اثر این یورش بی‌رحمانه، چهارصد زائر به شهادت رسیده و بیش از هزار نفر زخمی شدند.

rlm& "" (256)

با سقوط سلسله هخامنشی و تأسیس سلسله سلوکیان، یکی از سرکردگان قبایل پارتی در خراسان قدیم به نام ارشک، بر فرمان رlm& ی، روی سلوکی شورید و پس از شکست دادن وی، در 28 اوت 256 ق.م، پادشاهی اشکانیان را تأسیس کرد. با این

حال، جنگ بین دو طرف ادامه داشت تا اینکه ارشک در سال 247 ق.م کشته شد و پس از وی، برادرش تیرداد اول به تخت سلطنت نشست، سلسله اشکانیان را به سه دوره تقسیم کرده‌اند که می‌توان آن را با عناوین دوره شکل‌گیری و تثبیت، دوره اعتلا و رقابت با روم و دوره انحطاط و فروپاشی یاد کرده پادشاهان اشکانی در حدود 30 نفر بودند که نزدیک به 470 سال بر ایران باستان حکومت کردند. برخی تاریخ‌نویسان، سلسله اشکانیان را از بهترین دودمان‌های حکومت‌گر دانسته‌اند که توانست در مقابل دشمنان مقاومت نماید و حتی در سال‌های آخر حکومت خود توانستند ضمن شکست سنگین رومی‌ها، در معاهده صلح، شرایط را به نفع ایران قرار دهند. همه پادشاهان اشکانی به عنوان احترام به اشک اول، مؤسس این سلسله، لقب اشک را به ترتیب در عنوان خود قرار می‌دادند. دوران حکومت اشکانیان نیز سرانجام در سال 224 م به سر رسید و با قیام اردشیر بابکان و سرنگونی فرمان‌روایی اشک‌ها، دوره پادشاهی سلسله ساسانیان بر ایران آغاز شد.